

Jørgen Estrup (RV):

I anledning af udenrigsministerens sidste påstand omkring særloven vil jeg blot ganske kort og lakonisk spørge udenrigsministeren, om han erindrer, at han for ca. 20 minutter siden på et spørgsmål svarede, at der ingen sammenhæng var mellem særloven og adgangen til hjemrejse.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg må sige til hr. Jørgen Estrup, at det var aldeles ikke det, jeg sagde. Prøv at slå op! Det, jeg sagde, var, at de mennesker, der er omfattet af særloven, ikke havde mulighed for at rejse tilbage. Men særloven, som omhandler disse mennesker, bygger bl.a. på påstanden om, at det generelt var farligt for palæstinensere at vende tilbage til Libanon. Det, vi så ser, er, at mennesker, hvis sikkerhedssituation af myndighederne er blevet bedømt som vanskeligere, end den er for de mennesker, der er omfattet af særloven, ikke desto mindre er rejst tilbage i stort tal. Det var det, jeg sagde.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Fru Elisabeth Arnold har ordet, og så er det slut med denne del af spørgetiden.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er ked af at skulle blive ved med at bore i et bestemt emne, men udenrigsministeren sagde for ca. 20 minutter siden, at han ikke vidste, hvor længe de personer, som nu strømmede tilbage til Libanon, havde opholdt sig i Danmark. Og nu siger ministeren for et øjeblik siden, at det er anstødeligt med den store strøm af flygtninge, der vender tilbage til Libanon. Hvordan kan ministeren fastholde, at det er anstødeligt, når han ikke ved, hvor mange år de har opholdt sig i Danmark, inden de har søgt at komme tilbage til Libanon?

Til sidst vil jeg gerne spørge udenrigsministeren, om ministeren er enig med justitsministeren i, at der ikke skal ændres i flygtninges mulighed for at rejse tilbage til deres hjemland efter en vis periode.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Så må det være den afsluttende besvarelse fra udenrigsministeren på dette spørgsmål.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg skal gerne gentage for vist efterhånden femte gang, at det, som jeg finder anstødeligt, er omfanget. Det er den viden, jeg har om, at et antal – jeg ved endnu ikke hvor mange – kun har opholdt sig her i kortere tid. Det får vi nu undersøgt.

Og jeg finder det anstødeligt, at det sker samtidig med, at De Radikale som begrundelse for deres særlov kommer med den påstand, der nu viser sig at være i strid med virkelighedens verden, at det generelt er farligt for palæstinensere at vende tilbage til Libanon.

For så vidt angår min enighed eller ikke-enighed med justitsministeren følger jeg det gode princip at være enig med justitsministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 551**5) Til industriministeren af:****Jørgen Estrup (RV):**

»Vil ministeren redegøre for, i hvilket omfang og med hvilket resultat menneskerettighedssituationen har været bragt på bane af ministeren under hendes officielle besøg i Kina?«

Skriftlig begrundelse

Ministeren er den første danske minister, som har besøgt Kina efter de tragiske begivenheder på Den Himmelske Freds Plads i juni 1989. Besøget følger 5 måneder efter, at den danske regering i september 1991 pludselig besluttede at indstille det netop genoptagne bistandssamarbejde. Begrundelsen dengang var de kinesiske myndigheders fortsatte grove krænkelse af menneskerettighederne.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Under mit besøg i Kina i den sidste uge i februar måned var jeg ledsaget af en større dansk erhvervsdelegation, og jeg havde som industri- og energiminister en række samtaler med kinesiske ministre og viceministre fra de tilsvarende ressortministerier i Peking.

Formålet med rejsen var som bekendt at drøfte de handelsmæssige og økonomiske relationer mellem Danmark og Kina og herunder